

CRESTA EST DE COMALESTORRES-COMALOFORNO.

Ascensió amb gran ambient i series dificultats si es combina amb segons quin itinerari de les agulles de Comalestorres. Ascensió de gran fons si se segueix fins al Comaloforno, d'altra banda molt recomanable.

Punt de partida: Embassament de Cavallers.

Dificultat: D (4°) Les dificultats es poden evitar en gran part, però la complexitat de l'accés, li dona la graduació.

Desnivell: Aproximació 500m. Corredor + cresta 750m.

Horari: Aproximació 1h 30min. Corredor + cresta 6h. Descens 3h.

Material: Bagues, tascons i friends.

Equipament: Al corredor hi ha les reunions muntades amb parabolts i pitons. La cresta pròpiament està desequipada.

Aproximació:

El més recomanable, i més fàcil, per accedir a la cresta, és pujar la canal que queda darrera de l'agulla gran de Comalestorres, d'uns 100m i 50° d'inclinació. Si no hi ha gaire neu sobresurten dos resalts de roca (3+) que poden complicar l'ascensió. Per aquesta raó, la millor època per pujar per aquí és a la primavera. A l'estiu és una canal de pedres molt inestables.

S'atravessa la presa de Cavallers fins a la banda oest i s'agafa el camí del pas de l'Ós, que puja directa a les agulles de Comalestorres, primer a través del bosc i evitant franges rocoses, fins que se surt a una tartera de grans blocs. Es troben fites de pedra i pals de fusta, que indiquen el camí. Es voreja l'agulla gran per la dreta, i s'arriba a l'inici de la canal.

Si s'és bon escalador, una opció molt interessant és escalar alguna de les vies de les agulles, i seguint per terreny incert, però fàcil, s'arriba a la cresta.

A l'estiu, tot i que una mica complex, es pot pujar bastant fàcilment pel coll d'herba just a l'esquerra de la primera agulla (la petita), es passa a la Canal de les Llises, destrepant una mica i fent un flanqueig d'un pas, un tant exposat (3°), es dona la volta a l'agulla Jordi Pujol, es continua per una vira herbosa fins a una canaleta entre l'agulla Jordi Pujol i la Punta Ferrussola. S'escala en un llarg, o dos llarg curts, en 3-4°, fins arribar en un circ interior, que es tracta d'anar pujant (2°), per on es vegi, doncs es pot anar per molts llocs, però sempre volent anar a buscar la cresta que s'intueix allí a dalt.

Descripció:

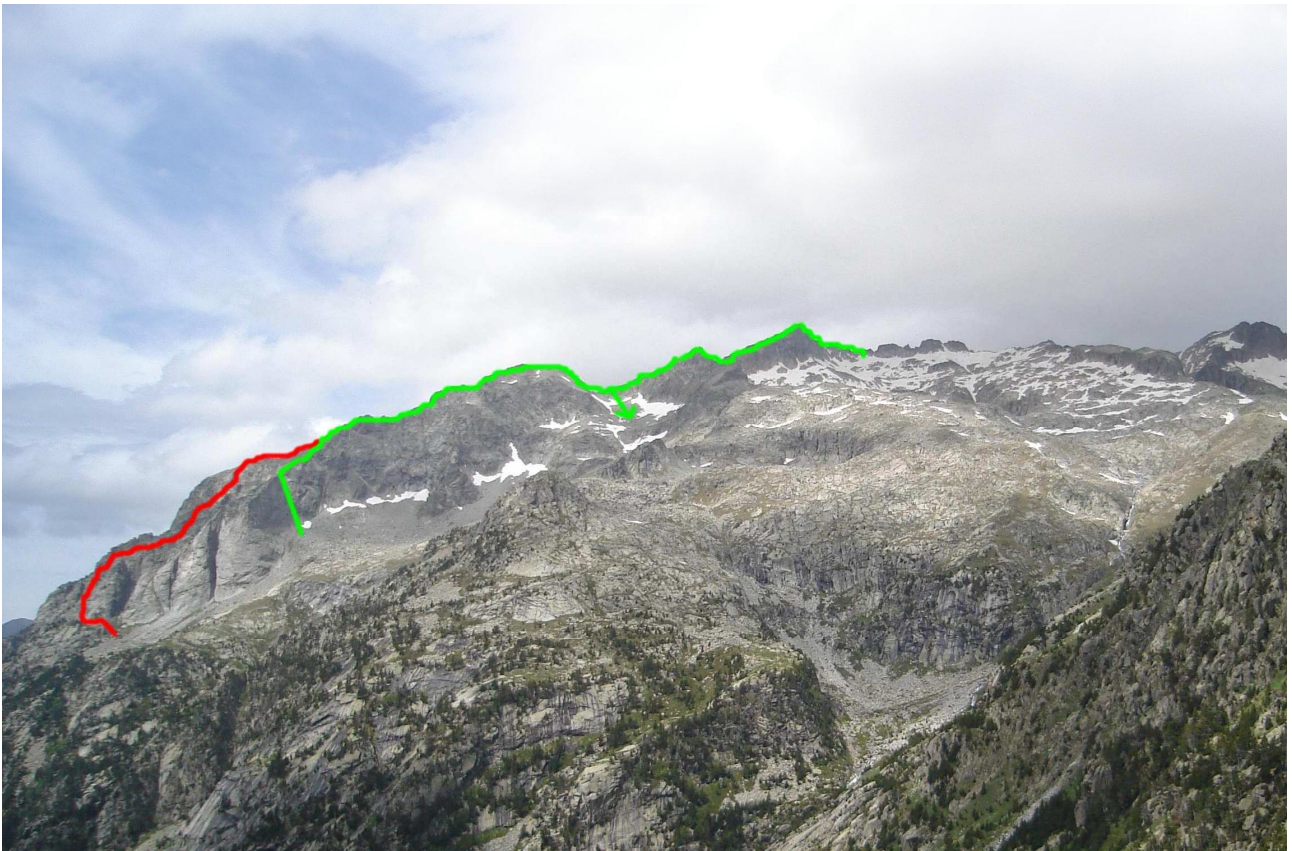
La cresta al principi és poc esmolada i les dificultats no gaire altes (2°), progressivament es va fent més difícil fins arribar a una part bastant horitzontal, compresa per grans blocs plans, i molt ambient. Un parell de diedres més difícils (3+) de 15 metres, en els dos murs més verticals, donen accés a la part fàcil i força horitzontal del pic de Comalestorres (2815m). D'aquí es baixa caminant al Portell del Comaloforno, punt on es pot baixar fàcilment cap a l'inici de les agulles i Cavallers cap a la banda dreta (nord est).

Es continua pel fil de la cresta (2°), blocs inestables fins arribar a una cota elevada, que ja es divisa l'estany Gelat de Comaloforno. Es baixa cap a una bretxa, i després s'escala directament un mur de 5 metres de 4°. Es pot evitar pel sud, baixant una mica, i seguir la cresta fins al Comaloforno en 1° i 2°.

Descens:

Des del cim de Comaloforno, anar cap a la bretxa que hi ha, entre aquest, i el Besiberri Sud, es baixa per una canal de força pendent, i d'aquí cap a l'Estany Gelat de Comaloforno. La millor opció és baixar pel camí del pas de l'Os fins a Cavallers, per

terreny de grans blocs fins entrar al bosc de la base de les Agulles de Comalestorres, marcat amb fites i pals de fusta. Aquest tram del camí, si no es coneix, convé que sigui de dia, perquè va esquivant franges de roca, i pot passar de ser un camí prou traçat, a un caos vertical.

Croquis de situació:

